

[Taanquist]

nå at få vedtaget noget fornuftigt i denne samling, men det er godt, at vi får indledt udvalgsarbejdet nu, så vi kan arbejde med sagen hele sommeren og derefter vedtage forslaget i begyndelsen af næste samling til ikrafttræden 1. januar 1992.

Pia Christmas-Møller (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det ganske uforståeligt, at Socialdemokratiet lægger op til at ville adoptere ATP-husets forslag. Vi kan simpelt hen ikke forstå, at Socialdemokratiet vil favorisere en meget lille yngre gruppe på bekostning af de mange ældre, som har indbetalt igennem et langt liv. Vi kan ikke forstå, at Socialdemokratiet på denne facon vil føre fordelingspolitik over ATP-ordningerne. Vi kan ikke forstå, at man via ægtefællepensionsordningerne vil indføre en slags livsforsikring. Det har aldrig været ideen med ATP. ATP-ordningen er som bekendt en supplerende pensionsopsparing med henblik på supplerende pensionsydelse til folkepensionen.

Vi noterer med tilfredshed, at Socialdemokratiet i sit beslutningsforslag har taget stilling til spørgsmålet om, hvor mange penge der skal bruges til selve ægtefællepensionsordningen. Det var et spørgsmål, vi ikke kunne få svar på, sidst vi debatterede det her i salen. Vi noterer altså med tilfredshed, at Socialdemokratiet vil lave ændringerne inden for den økonomiske ramme, som i dag bruges på ægtefællepensionsordningen, og det betyder, at der ikke tages noget fra gruppen af egenpensionister. Det lægger vi vægt på, og det er vi tilfredse med.

Hvad angår arbejdsministerens forslag, er vi overordentlig glade for, at det kommer nu, og at det har den form, det har. Det er et markant brud med de mange betingelser, der i dag eksisterer for overhovedet at kunne få en ydelse. Vi er glade for, at man vil ophæve aldersgrænsen på 62 år og anciennitetskravet på 10 år. Vi er også glade for, at man vil ophæve den eksisterende betingelse om, at man skal have været gift i mindst 10 år forud for et eventuelt dødsfald, for at man overhovedet kan opnå en ægtefællepension. Vi synes, det er rimeligt, at der indsættes en grænse på 3 måneder; det svarer fuldt ud til en række andre pensionsordninger. Vi er også tilfredse med, at samordningsreglen ophæves for medlemmer, der ikke er fyldt 67 år.

Vi er enige med Socialdemokratiet i, at ægtefællepensionen skal udbetales som en engangsydelse. Vi er glade for, at man på denne måde får mulighed for at hjælpe kontant med et mærkbart beløb. Vi noterer, at udbetalingsprofilen med vores forslag svarer til den indbetalingsordning, den enkelte pensionist har haft. Der er en samklang mellem de penge, man har indbetalt, og det, der eventuelt kan udbetales, og det er vi overordentlig tilfredse med. Vi vil gerne i udvalget se på, om beløbet kan gøres helt uafhængigt af efterlevendes alder, og der er også enkelte andre elementer, vi vil se på i udvalget.

Vi foretrækker så langt arbejdsministerens forslag, som er gennearbejdet, og som vil glæde mange af de pensionister, der kommer i den uheldige situation at blive efterladt i forbindelse med et dødsfald. Vi mener, at det vil imødekomme meget af den kritik af det nugældende regelsæt, vi har mødt ude omkring, og vi er derfor lidt kede af, at Socialdemokratiet bruger lejligheden til at prøve at gennemføre en fordelingspolitik, som lægger op til, at mange ikke længere vil kunne se ATP-ordningen som en egentlig pensionsordning. Det er ærgerligt, og jeg håber, at vi under det videre arbejde kan finde frem til fælles holdninger.

Men ét står fast, nemlig at Det Konservative Folkeparti lægger afgørende vægt på, at det beløb, der kan udbetales, har en sammenhæng med det beløb, der rent faktisk er indbetalt af afdøde. Vi kan ikke gå med til, at nogle ganske få familier i 40-års-alderen kan få op til 80.000 kr. i engangsydelse, mens familier i 70-års-alderen, som der er mange af, ikke kan få en krone. Det er det, der lægges op til ved ATP's forslag, og det er det, Socialdemokratiet tilsyneladende støtter. Der må vi sige fra; det er overhovedet ikke en del af den tankegang, der ligger bag ATP-ordningen.

Helge Sander (V):

Først og fremmest vil jeg glæde mig over det, der er enighed om, for det synes jeg nemlig er ganske væsentligt, og det er, at vi tilsyneladende har et bredt flertal for, at vi nu skal gå over til at udbetale en engangsydelse i forbindelse med dødsfald i stedet for disse mindre beløb, som det hidtil har været praksis at udbetale løbende. Det er jo ganske rigtigt, som det allerede er sagt herfra, at det har vi mødt stor utilfredshed